

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Opat Puluh Opat

Jeff Pippenger

2026-02-10

Nomer Opat Puluh Opat

Dina taun 1844, doktrin Sabat poe katujuh dibuka segelna, tuluy dipasih tekenan ka Sister White waktu anjeunna ningali kana peti perjangjian. Anjeunna ogé nyatet yén dina poé-poé panungtungan doktrin ngeunaan inkarnasi miboga tekenan sawarga anu sarua. Sabat poe katujuh ngawakilan cahaya husus ti jero peti nalika Poé Panebusan anti-tipikal dimimitian, sarta Sabat taun katujuh ngawakilan cahaya husus ti jero peti nalika Poé Panebusan anti-tipikal ngahontal kacindekanana.

Doktrin inkarnasi dilambangkeun dina panggero suci anu pamungkas dina Imamat dua puluh tilu; éta téh omega pikeun Sabat poe katujuh, anu mangrupa panggero suci anu kahiji dina awal Imamat dua puluh tilu. Sabat anu kahiji éta ngawakilan kakawasaan cipta Allah, jeung Sabat anu pamungkas ngawakilan kakawasaan nyipta deui-Na. Sabat anu kahiji éta dilambangkeun ku angka “23” jeung anu pamungkas ku angka “252.”

Dua lambang éta mangrupa panutup tungtung Leviticus dua puluh tilu, jeung éta ogé mangrupa panutup tungtung sajarah Millerite. Taun 1798 téh mangrupa kacumponan 2.520 taun ngalawan karajaan kalér Israél, sarta 2.300 taun téh kacumponan dina 22 Oktober 1844. Nalika Sister White dipingpin asup ka sanctuari sarta neutep kana Sapuluh Parentah, anjeunna keur ngalambangkeun umat Allah dina poé-poé panungtungan anu nuturkeun Kristus asup ka Most Holy Place nalika Anjeunna keur ngaréngsikeun padamelan panebusan-Na. Ujian bait suci téh nya éta ujian pikeun nuturkeun Anak Domba ka mana baé Anjeunna angkat.

Ieu téh jalma-jalma anu henteu ngotoran dirina ku awéwé; sabab maranéhna parawan. Ieu téh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi buah cikal pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Wahyu 14:4.

Sadérék White, salaku saurang nabi, keur ngagambarkeun jalma-jalma satia dina awal anu ku iman asup ka Tempat Nu Maha Suci; jeung ku cara kitu anjeunna keur méré conto ngeunaan jalma-jalma satia dina ahir anu ku iman asup ka Tempat Nu Maha Suci tuluy neutep kana Peti Perjangjian. Anu maranéhna tingali di dinya, anu kaserot ku cahaya, nyaéta doktrin inkarnasi, nyaéta panyampurnaan pangdaméan. Maranéhna ningali dua kerub panutup anu ngalambangkeun dua Sabat, nya éta ciptaan jeung ciptaan deui. Maranéhna ningali 252 dina hiji sisi Peti Perjangjian jeung 23 dina sisi séjénna, sarta ngaku yén saluyu jeung ciptaan jeung ciptaan deui, 23 ngalambangkeun perkawinan antara Kaalahan jeung kamanusaan, sarta maranéhna ningali 252 minangka lambang robahna saurang manusa jadi manusa anu di hijikeun jeung Kaalahan.

Tutup pangampunan éta teu meunang dipiceun, ku kituna pikeun Suster White ningali ka jero éta mangrupa hiji wahyu anu istimewa, jeung sacara profétis éta gambaran téh leuwih ditujukeun

pikeun poé-poé panungtungan batan pikeun poé-poé nalika anjeunna hirup. Ku ningali, urang dirobah. Ujian Bait Suci nyaéta Kristus mingpin umat parawan-Na asup ka Bait Suci-Na, saléngkah demi saléngkah. Kaleresan-kaleresan profétis ngagambarkeun léngkah-léngkah sapanjang jalan anu dicaangan ku amanat Teriakan Tengah Peuting.

Bait Allah kaum Millerite yang berusia empat puluh genep taun téh hiji léngkah.

Bait manusa “23” téh, (lalaki jeung awéwé, Anjeunna nyiptakeun maranéhna) mangrupikeun hiji hambalan.

Kristus ngadegkeun Bait-Na dina tilu poé téh hiji léngkah.

Gudangna nyaéta bait suci dina kitab Malakhi.

Néhémia nyucikeun gudang ti najisna Tobia.

Bait Allah éta tempat imam agung Hilkia manggihan tulisan-tulisan Musa nalika mangsa kabangunan rohani raja Yosia.

Bait Allah anu dibersihkeun ku Nehemia tina pangotoran téh nyaéta bait Allah anu sarua anu ku Kristus dibersihkeun dua kali tina “pangotoran sacrilegious”-na, sakumaha anu ditegeskeun ku Sister White.

Peti impian Miller téh mangrupa undak.

Sanggeus Kristus mingpin umat-Na anu satia ka Tempat Nu Maha Suci, Anjeunna mingpin maranéhna, sakumaha dilambangkeun ku Sister White, ka Peti Perjangjian, ngangkat tutup pangampura, sarta ngidinan maranéhna ningali ka jerona. Nalika maranéhna ningali ka jerona, maranéhna ningali yén boh doktrin inkarnasi boh Sabat poe katujuh dibalut ku cahya lemes. Saulas demi saulas, jalma-jalma anu ngakuan doktrin-doktrin anu “dibalut ku cahya lemes” ngajajarkeun diri jeung Sister White dina asup ka Tempat Nu Maha Suci ku iman sarta ningali ka jero Peti Perjangjian.

Para nabi baheula nyarita kalayan leuwih husus pikeun poé-poé pamungkas tibatan pikeun poé-poé nalika maranéhna hirup. Nalika para nabi baheula éta sorangan jadi bagian tina kasaksian, maranéhna ngawakilan umat Allah dina poé-poé pamungkas, sarta umat Allah dina poé-poé pamungkas téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu. Sadérék White meureun nabi baheula anu pangpentingna, sabab sakabéh gambaranana ngawakilan sajarah alfa tina sajarah oméga ngeunaan saratus opat puluh opat rébu. Sadaya nabi ngagambarkeun umat sésa, tapi Sadérék White ogé ngawakilan hiji sajarah awal anu kacumponan dina sajarah panungtung—nepi ka unggal aksarana.

Dina sajarah dasar alfa, Sister White dina panempoan dicandak ka Rohangan Maha Suci tina Bait Suci sawarga. Sanggeus aya di dinya, korsi pangasih anu aya di luhur Peti Perjangjian, hiji korsi anu henteu meunang dipiceun, diangkat supaya Sister White tiasa nengetan ka jero, tempat anjeunna ningali Sapuluh Parentah.

“Dina Tempat Nu Maha Suci kuring ningali hiji peti; dina bagian luhur jeung sisi-sisina aya emas anu pangmurnina. Dina unggal tungtung peti éta aya hiji kerub anu endah, kalawan

jangjangna meber nutupan éta peti. Beungeut maranéhna silih nyanghareupan, sarta panonna nenjo ka handap. Di antara para malaikat éta aya hiji padupaan emas. Di luhur peti éta, di tempat para malaikat nangtung, aya kamulyaan anu kacida caangna, anu katingalina siga tahta tempat Allah linggih. Isa nangtung di gigireun peti éta, sarta nalika doa-doa umat suci naék ka Anjeunna, menyan dina padupaan éta ngaluarkeun haseup, sarta Anjeunna ngahaturkeun doa-doa maranéhna ka Rama-Na babarengan jeung haseup menyan éta. Dina jero peti éta aya buli-buli emas eusi manna, iteuk Harun anu bertunas, jeung loh-loh batu anu ngalipet ngahiji kawas hiji kitab. Isa muka éta loh-loh, sarta kuring ningali Sapuluh Parentah anu ditulis dina éta ku ramo Allah. Dina hiji loh aya opat, sarta dina nu séjén aya genep. Opat anu aya dina loh kahiji leuwih caang batan genep anu séjén. Tapi anu kaopat, parentah Sabat, caangna ngaleuwihan sakabéhna; sabab Sabat geus dipisahkeun pikeun dijaga minangka panghormatan ka ngaran Allah anu suci. Sabat anu suci katingali mulya—aya hiji lingkaran kamulyaan ngurilingan éta. Kuring ningali yén parentah Sabat henteu dipaku kana salib. Lamun éta dipaku, mangka salapan parentah séjén ogé kitu; sarta urang bébas ngalanggar éta sakabéhna, sakumaha bébasna ngalanggar nu kaopat. Kuring ningali yén Allah henteu ngarobah Sabat, sabab Anjeunna moal kungsi robah. Tapi paus geus ngarobahna tina poé katujuh jadi poé kahiji dina saminggu; sabab manéhna memang kudu ngarobah waktu-waktu jeung hukum-hukum.” Early Writings, 32.

Doktrin Sabat poé katujuh nya éta doktrin alfa dina sajarah dasar gerakan Millerite nu mimiti jadi gerakan Millerite Philadelphia, tuluy robah jadi gerakan Millerite Laodikea dina taun 1856, sarta saterusna jadi Garéja Advent Poé Katujuh Laodikea dina taun 1863. Sadérék White ogé nangtukeun doktrin omega dina sajarah poé-pocé panungtungan, nalika gerakan Laodikea tina saratus opat puluh opat rébu robah jadi gerakan Philadelphia tina saratus opat puluh opat rébu. Cahaya alfa jeung omega dilambangkeun ku doktrin Sabat poé katujuh jeung doktrin inkarnasi.

“Jalma-jalma anu ngahiji dina pasamoan batin jeung Allah leumpang dina caang Panonpoé Kabeneran. Maranéhna henteu ngahina Jurusalametna ku ngaruksak jalanna di payuneun Allah. Cahaya sawarga nyinaran maranéhna. Nalika maranéhna beuki ngadeukeutan kana panutupan sajarah dunya ieu, pangaweruh maranéhna ngeunaan Kristus, jeung ngeunaan nubuat-nubuat anu patali jeung Anjeunna, beuki ningkat pisan. Maranéhna kacida ajénna anu taya watesna dina paningal Allah; sabab maranéhna ngahiji jeung Putra-Na. Pikeun maranéhna, firman Allah miboga kaéndahan jeung kalucuan anu ngaleuwihan sagalana. Maranéhna ningali pentingna éta. Kaleresan dibuka ka maranéhna. Doktrin inkarnasi dipapaésan ku pancegahan cahaya anu lemes. Maranéhna ningali yén Kitab Suci téh konci anu muka sagala rusiah jeung ngaréngsékeun sagala kasusah. Jalma-jalma anu henteu daék narima cahaya jeung leumpang dina cahaya moal mampuh ngartos rusiah kasalehan, tapi jalma-jalma anu henteu ragu-ragu ngangkat salib sarta nuturkeun Yesus, bakal ningali cahaya dina cahaya Allah.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

“doktrin inkarnasi” ogé disebut “misteri kasalehan.”

Jeung, tanpa paséa, agung nya éta rusiah kasaléhéan: Allah parantos nembongan dina daging, dibenerkeun dina Roh, katingali ku para malaikat, diwartakeun ka bangsa-bangsa sanés Yahudi, dipercaya di sakuliah dunya, diangkat ka jero kamulyaan. 1 Timoteus 3:16.

“Rahasia” ieu disumputkeun nepi ka generasi panungtung, waktu jalma-jalma satia ningali yén doktrin inkarnasi téh mangrupa omega tina Sabat poé katujuh.

Malah rusiah anu geus disumputkeun ti mangsa-mangsa jeung ti turunan-turunan, tapi ayeuna geus dinyatakeun ka para santo-Na: Ka maranéhna Allah kersa nganyatakeun naon kabeungharan kamulyaan tina ieu rusiah di antara bangsa-bangsa kapir; nya éta Kristus aya di jero aranjeun, harepan kamulyaan. Kolosa 1:26, 27.

Pantes yén Kolosa 1:26 nu nyarioskeun ngeunaan hiji “rusiah” anu “geus disumputkeun,” tapi rusiah éta “dinyatakeun” dina poé-poé panungtungan. Caang nubuat dinyatakeun nalika nubuat dibuka segelna, sakumaha dilambangkeun dina Daniel dua welas, dimana dina ahir 1.260 poé, dina mangsa ahir, hiji nubuat dibuka segelna. Nubuat anu geus disumputkeun salila sababaraha generasi dibuka segelna, jeung nubuat éta téh kayaktian anu, nalika dibuka segelna, mangrupa “kamulyaan” anu dipikawanohkeun ka bangsa-bangsa kapir dina hukum Minggu. Rusiah éta nyaéta Kristus aya dina aranjeun, pangharepan kana kamulyaan, anu dicumponan dina poé-poé nalika tarompét katujuh dibunyikeun.

Tapi dina mangsa sora malaikat nu katujuh, nalika anjeunna mimiti niup tarompet, rusiah Allah bakal réngsé, sakumaha anu geus dipedar-Na ka abdi-abdi-Na, para nabi. Wahyu 10:7.

Pantes pisan yén sora malaikat katujuh mimiti disada dina poé kasapuluh bulan katujuh, sakumaha digambarkeun dina Wahyu 10:7. Malaikat katujuh ogé dilambangkeun minangka cilaka katilu, sarta dua cilaka anu kahiji nyaéta Islam, ku kituna méré dua saksi yén cilaka katilu téh Islam. Rusiah Allah diréngsékeun nalika tarompét Islam keur disada.

Dina sajarah tarompét katujuh, doktrin ngeunaan inkarnasi, anu mangrupikeun rusiah Kristus di jero aranjeun, atawa ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan, sakumaha diwakilan ku Kristus nalika Anjeunna nyandak kana diri-Na daging manusa; para calon anu rék kaasup kana saratus opat puluh opat rébu bakal diuji naha maranéhna miboga minyak jeung iman anu diperlukeun pikeun asup ka Tempat Pangsucina. Lamun maranéhna ragu-ragu, gelap bakal tumiba kana maranéhna; lamun maranéhna nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat, maranéhna bakal dipingpin pikeun ningali kana Peti Perjangjian. Dina Peti Perjangjian maranéhna bakal manggihan doktrin Sabat poe katujuh jeung doktrin inkarnasi.

Sanajan pentingna ieu dua doktrin téh kacida gedéna, anu keur ku abdi dipuseurkeun lain cahaya alfa jeung omega, tapi yén nabi awéwé éta ngagambarkeun umat Allah asup ka Bait Suci sawarga sarta nenjo kana peti perjangjian. Dina sajarah saratus opat puluh opat rébu dina jaman panungtungan, kudu aya hiji titik nalika saratus opat puluh opat rébu dibawa asup ka Tempat Nu Mahasuci pikeun neutep peti perjangjian anu geus dibuka.

Lamun anjeun miboga iman pikeun yakin yén para nabi ngagambarkeun umat Allah dina poé-poé panungtungan, sarta boga iman yén Sadérék White sarua kénéh diilhami, dina unggal hal, saperti unggal nabi séjén dina Alkitab—mangka panerapan anu kakara ku sim kuring dipedar téh kudu ditarima sabagé leres. Sarébu opat ratus opat puluh opat rébu kudu nuturkeun Kristus, ku iman, asup ka Tempat Nu Maha Suci, sakumaha ceuk Sadérék White yén jalma-jalma satia

ngalakukeunana dina 22 Oktober 1844. Harita aya dua golongan anu katingal, nyaéta jalma-jalma anu nolak asup ku iman, jeung jalma-jalma anu asup.

“Kuring dibawa deui kana pamujaan ngeunaan kadatangan Kristus nu kahiji. Yohanes diutus dina sumanget jeung kakawasaan Elia pikeun nyiapkeun jalan pikeun Yesus. Maranéhna anu nampik kasaksian Yohanes teu meunang mangpaat tina pangajaran Yesus. Panolakan maranéhna kana amanat anu ngaramalkeun kadatangan-Na nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu sanggup kalayan gampang narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna téh Al Masih. Iblis nungtun maranéhna anu nampik amanat Yohanes supaya terus maju leuwih jauh, nepi ka nampik jeung nyalibkeun Kristus. Ku ngalakukeun kitu maranéhna nempatkeun dirina dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poé Pentakosta, anu tangtu bakal ngajarkeun ka maranéhna jalan asup ka Bait Suci sawarga. Kacarikna korden Bait Allah némbongkeun yén kurban-kurban jeung tata upacara Yahudi moal deui ditarima. Kurban Agung geus dipersembahkeun sarta geus ditarima, jeung Roh Suci anu turun dina poé Pentakosta mawa pikiran para murid ti bait suci bumi ka bait suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun ngalimpahkeun ka para murid-Na mangpaat panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poék mongkleng. Maranéhna kaleungitan sakabéh cahaya anu sabenerna tiasa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rarancang kasalametan, sarta tetep ngandelkeun kurban jeung persembahan maranéhna anu taya gunana. Bait suci sawarga geus ngagantikeun bait suci bumi, nanging maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan éta parobahan. Ku sabab kitu maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di tempat suci.

“Loba jalma nenjo kalawan pikasieuneun kana lampah urang Yahudi dina nampik jeung nyalibkeun Kristus; sarta nalika maranéhna maca sajarah panyiksa-Na anu matak hina, maranéhna ngira yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti anu dipigawé ku urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakumna jalma, geus mawa kana pangujian éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku dirasakeun. Sakumna sawarga nengetan kalawan pangjerona kapentingan kumaha ditarimana warta malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu ngucurkeun cimata nalika maca carita salib, malah ngahina kana beja hade ngeunaan datangna-Na. Gantina narima éta warta kalawan suka bungah, maranéhna nyatakeun yén éta téh kasasaran. Maranéhna ngabencian jalma-jalma anu nyaah kana panémbongan-Na sarta ngaluarkeun maranéhna ti garéja-garéja. Jalma-jalma anu nampik kana warta kahiji moal bisa meunang mangpaat tina warta kadua; kitu deui maranéhna henteu meunang mangpaat ku ceurik tengah wengi, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman asup babarengan jeung Yesus ka tempat pangsucina di Bait Suci sawarga. Jeung ku nampik dua warta anu saméméhna, maranéhna geus ngapoékkeun pangarti maranéhna nepi ka maranéhna teu bisa ningali cahaya dina warta malaikat katilu, anu némbongkeun jalan asup ka tempat pangsucina. Kuring nempo yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui garéja-garéja nominal geus nyalibkeun ieu warta-warta, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan asup ka tempat pangsucina, sarta maranéhna moal bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi, anu ngurbankeun kurban-kurban maranéhna anu taya gunana, maranéhna nganteurkeun doa-doa maranéhna anu taya gunana ka rohangan anu geus

ditinggalkeun ku Yesus; jeung Sétan, anu bungah ku éta panipuan, nyokot watak agamis, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawé ku kakawasaanana, tanda-tandana, jeung mujijat-mujijat bohong, pikeun ngabeungkeut maranéhna pageuh dina jeratna.” Early Writings, 259–261.

Sadérék White nétélakeun prosés pangujian anu lumangsung bertahap dina sajarah Yohanes Pembaptis jeung Kristus, anu réngsé ku urang Yahudi aya dina poék sagemblengna, pikeun ngagambarkeun sajarah anu sarua dina mangsa kaum Millerit, anu mangrupa sajarah alfa Sadérék White, nyaéta nabi awéwé baheula pikeun poé-poé panungtungan. Ujian hirup-atawa-paéh dina awalna nyaéta perkara asup ka Tempat Pangsucina atawa nolak ngalakukeun éta. Nolak ngalakukeun éta nimbulkeun poék anu sarua ka para pangbarontak dina sajarah Millerit, sakumaha poék éta geus tumiba ka urang Yahudi anu barontak dina sajarah Kristus.

Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awalna hiji perkara; ku kituna, nalika Sister White dicandak ka Rohangan Nu Maha Suci sarta neutep kana peti perjangjian anu kabuka, patalina jeung ujian tanggal 22 Oktober 1844, éta nandakeun yén saratus opat puluh opat rébu bakal diuji dina perkara nuturkeun Anak Domba ka Rohangan Nu Maha Suci atawa asup kana poék anu sampurna salalanggengna. Kanyataan ieu didasarkeun kana hiji iman anu ngartos yén para nabi baheula keur ngagambarkeun umat Allah dina poé-poé panungtungan nalika maranéhna sorangan jadi bagian tina kasaksian anu kacatet. Sister White ngagambarkeun duanana golongan.

“Basa keur dina kaayaan putus harepan ieu, kuring ngalaman hiji impian anu ngantunkeun kesan anu jero dina pikiran kuring. Dina impian éta kuring ningali hiji Bait Allah, anu keur didatangan ku loba jalma. Ngan jalma-jalma anu ngungsi ka jero Bait Allah éta anu bakal disalametkeun nalika mangsa kasempetan ditutup. Sakur anu tetep di luar bakal leungit salalawasna. Jalma rea anu aya di luar, anu ngalalakon rupa-rupa jalanna sorangan, ngahinakeun jeung ngécé jalma-jalma anu asup ka jero Bait Allah, sarta nyaritakeun ka maranéhna yén rarancang kasalametan ieu téh hiji tipu daya anu licik, padahal saenyana mah euweuh bahaya pisan anu kudu dijauhan. Maranéhna malah nyekel sabagian jalma pikeun nyegah supaya ulah buru-buru asup ka jero témbok éta.

“Sieun dihina, sim kuring nganggap leuwih hade nungguan nepi ka balaréa bubar, atawa nepi ka sim kuring tiasa asup tanpa katenjo ku maranéhna. Tapi jumlah jalma malah nambahan, lain ngurangan, sarta ku sieun bisi kasoran teuing, sim kuring buru-buru ninggalkeun bumi sareng nyorong nembus riungan. Dina kahariwang sim kuring pikeun nepi ka Bait Allah, sim kuring henteu merhatikeun atawa nginget kana balaréa anu ngurilingan sim kuring. Nalika asup ka jero gedong éta, sim kuring ningali yén bait anu lega pisan téh ditopang ku hiji tihang raksasa, sarta kana eta téh di hijikeun hiji anak domba anu remuk-luluh tur ngucur getih. Kami anu aya di dinya saperti ngarti yén anak domba ieu geus dicabik jeung diluluhkeun ku sabab kami. Sakur anu asup ka bait éta kudu sumping ka payuneunana sarta ngaku dosa-dosana.

“Teu lila saméméh domba éta aya korsi-korsi anu diangkat luhur, anu diukna ku sakelompok jalma anu katémbong bagja pisan. Cahaya sawarga saolah-olah nyaangan rarayna, sarta maranéhna muji Allah jeung ngawih pupujian sukur anu pinuh kabungah, anu kadéngéna siga musik para malaikat. Maranéhna téh jalma-jalma anu geus sumping heula ka payuneun domba

éta, geus ngaku dosa-dosana, geus narima panghampura, sarta ayeuna keur ngadagoan kalayan pangharepan anu bagja kana hiji kajadian anu pinuh kabungah.”

“Sanggeus abdi asup ka éta gedong, kasieun nimpah ka abdi, sarta aya rasa éra yén abdi kudu ngarendahkeun diri di hareupeun jalma-jalma ieu. Tapi abdi siga kapaksa maju ka hareup, sarta lalaunan ngurilingan tihang pikeun nyanghareupan anak domba éta, nalika tarompét disada, Bait Allah ngageter, sora-sora pameunangan ngagelora ti para wali nu karumpul, cahaya anu matak pikagelireun nyaangan éta gedong, tuluy sagalana jadi poék pisan. Sakabéh jalma-jalma anu bagja éta geus ngiles babarengan jeung éta cahaya, sarta abdi ditinggalkeun nyorangan dina pikasieuneun jemplingna peuting. Abdi hudang kalawan kacida sangsarana dina batin, sarta meh teu bisa ngayakinkeun diri sorangan yén abdi ngan saukur keur ngimpi. Karasa ka abdi yén kabinasaan abdi geus dipastikeun, yén Roh Gusti geus ninggalkeun abdi, sarta moal kungsi mulang deui.

“Teu lila sanggeus ieu kuring kungsi ngimpi deui. Kuring ngarasa saolah-olah keur diuk dina putus asa anu kacida, bari beungeut nyelap dina leungeun, bari ngémutan kieu: Lamun Yesus aya di bumi, kuring tangtu bakal indit ka Anjeunna, muragkeun diri di suku-Na, sarta nyaritakeun ka Anjeunna sakabéh kasangsaraan kuring. Anjeunna moal ngajauhan kuring, Anjeunna bakal mikawelas ka kuring, sarta kuring bakal salawasna nyaah ka Anjeunna jeung ngawula ka Anjeunna. Harita kénéh panto muka, sarta hiji jalmi anu rupana endah tur semu pameunteuna asup. Anjeunna ningali ka kuring kalayan rasa prihatin sarta saur-Na: ‘Naha hidep hayang ningali Yesus? Anjeunna aya di dieu, jeung hidep bisa ningali Anjeunna lamun hidep miharep kitu. Candak sagala anu dipiboga ku hidep sarta tuturkeun kuring.’”

"Kuring ngadéngé ieu kalawan kabungah anu teu bisa diucapkeun, sarta kalayan bungah ngumpulkeun sakabéh banda leutik anu dipiboga ku kuring, unggal barang alit anu dipiara pisan, tuluy nuturkeun pamingpin kuring. Anjeunna mingpin kuring ka hiji tangga anu curam tur katingalina rapuh. Nalika kuring mimiti naék undakan-undakanana, anjeunna ngingetan kuring supaya panon tetep neutep ka luhur, ulah nepi ka kuring jadi lieur tuluy murag. Loba deui anu séjén, anu keur naék kana tanjakan anu curam éta, murag saméméh ngahontal puncakna."

“Tungtungna kami nepi ka léngkah panungtungan, tuluy ngadeg di hareupeun hiji panto. Di dieu pituduh kuring maréntahkeun sangkan kuring ninggalkeun sagala barang anu ku kuring dibawa. Kalawan bungah hate kuring nempatkeun éta kabéh; tuluy anjeunna muka panto éta sarta maréntahkeun kuring sangkan asup. Dina sakedapan kuring ngadeg di payuneun Yesus. Teu aya kamungkinan salah ngenal kana beungeut anu éndah éta. Éta pancaran kahadean jeung kaagungan teu mungkin kagungan saha waé lian. Nalika paningal-Na netep ka kuring, harita kénéh kuring terang yén Anjeunna wawuh kana unggal kaayaan hirup kuring sarta kana sakabéh pikiran jeung rarasaan batin kuring.

“Kuring nyoba ngalindungan diri tina paningal-Na, ngarasa teu sanggup nahan panon-Na anu nalungtik, tapi Anjeunna ngadeukeutan bari seuri, sarta, nunda panangan-Na kana sirah kuring, ngandika: ‘Ulah sieun.’ Sorana anu amis ngageremkeun hate kuring ku kabagjaan anu can kungsi karandapan saméméhna. Kuring kacida bingahna nepi ka teu sanggup ngucapkeun sakecap-kecap acan, tapi, katungkulan ku émosi, ngajorag sujud di payuneun suku-Na. Nalika

kuring keur ngagolér teu walakaya di dinya, rupa-rupa adegan kaéndahan jeung kamulyaan ngalangkung di hareupeun kuring, sarta kuring asa geus nepi ka kaamanan jeung katengtreman sawarga. Tungtungna tanaga kuring mulang, tuluy kuring gugah. Panon Yesus anu pinuh kanyaah téh masih kénéh neutep ka kuring, sarta seuri-Na ngeusian jiwa kuring ku kabungahan. Ayana-Na ngeusian kuring ku rasa hormat anu suci jeung kanyaah anu teu kaungkabkeun ku kecap.”

“Pituduh abdi lajeng muka panto éta, sarta kami duaan kaluar. Anjeunna maréntahkeun ka abdi sangkan nyokot deui sagala barang anu ku abdi tadi ditinggalkeun di luar. Sanggeus éta rengsé, anjeunna masrahkeun ka abdi hiji tali héjo anu digulung rapet. Anjeunna maréntahkeun ka abdi supaya nempatkeun éta deukeut kana haté abdi, sarta lamun abdi hayang ningali Yesus, nyokot éta tina dada abdi sarta manjangkeunana nepi ka sa jauh-jauhna. Anjeunna ngélingan ka abdi supaya ulah ngantep éta tetep kagulung lila teuing, bisi jadi kusut sarta hésé diluruskeun. Abdi nempatkeun tali éta deukeut kana haté abdi sarta kalayan kabagjaan turun tina tangga heureut éta, muji ka Gusti sarta nyaritakeun ka sakur anu ku abdi patepung di mana maranéhna tiasa manggihan Yesus. Impian ieu masihan harepan ka abdi. Dina pikiran abdi, tali héjo éta ngalambangkeun iman, sarta kaéndahan jeung kasadérhanaan tina percanten ka Allah mimiti ngancik kana jiwa abdi.” Testimonies, jilid 1, 27–29.

Ti ahir pasamoan kémah di Exeter dina tanggal 17 Agustus nepi ka 22 Oktober taun 1844 aya genep puluh genep poé. Genep puluh genep poé éta ngawakilan mangsa pangwawaran Panyaur Tengah Peuting, sarta dina kontéks pasemon sapuluh parawan, maranéhna anu dina mangsa harita ngawawarkeun éta amanat ngawakilan jalma-jalma anu miboga minyak, sedengkeun maranéhna anu dina mangsa harita henteu ngawawarkeun éta amanat henteu miboga minyak.

Dina éta misil, perkawinan lumangsung dina awal mangsa tundana. Perkawinan anu sah lumangsung heula, tuluy saréréa mulang ka imahna séwang-séwangan sarta ngadagoan nepi ka bapana pangantén lalaki mutuskeun naha pantes perkawinan éta dipapaykeun. Katidak satiaan antara perkawinan kahiji jeung upacara kadua dina tengah wengi dianggap minangka jina. Mangsa tunda éta dumasar kana bapana pangantén lalaki anu ngadagoan pikeun ningali naon anu kajadian ka pangantén awéwé dina kurun waktu nu tangtu. Naha manéhna keur kakandungan?

Nalika bapa geus mutuskeun yén sagalana geus merenah, arak-arakan tengah peuting dimimitian, sarta éta dimimitian peuting supaya nyingkahan panas nu nyiksa dina beurang di Palestina. Ku sabab éta, para pangiring pangantén, para parawan dina misil éta, diwajibkeun miboga lampion jeung cadangan minyakna sorangan bari ngadagoan ceurik tengah peuting anu ngawartakeun yén arak-arakan ka pesta kawinan geus dimimitian, sabab éta memang kudu lumangsung peuting. Di Exeter, ceurik tengah peuting téh datang, sarta anjeun boh geus boga minyak anu cekap keur arak-arakan éta, boh henteu.

Nalika maranéhna ninggalkeun Exeter bari mawa éta pesen, maranéhna keur ngagambarkeun hiji umat anu geus dimaterai. Sababaraha miboga minyak anu cekap pikeun asup kana pesta kawinan dina 22 Oktober 1844, jeung sababaraha deui henteu. Éta genep puluh genep poé ngawakilan hiji kurun waktu nalika umat Allah dimaterai nepi ka panto anu katutup tina hukum Minggu. Lamun maranéhna miboga jumlah minyak anu pantes, maranéhna asup ku iman kana Tempat Anu Maha

Suci. Sister White ngagambarkeun umat Allah asup kana Tempat Anu Maha Suci dina poé-poé panungtungan, jeung dina sajarah alpa-na éta mangrupa ujian hirup-atawa-paéh anu patalina jeung asup kana Tempat Anu Maha Suci ku iman. Dina poé-poé panungtungan, saratus opat puluh opat rébu bakal diuji naha maranéhna bakal asup kana Tempat Anu Maha Suci ku iman. Ieu sakali deui mangrupa ujian hirup-atawa-paéh.

Urang baris neraskeun ieu perkara-perkara dina artikel salajengna.

Dina ngabersihan Bait Allah, Yesus keur ngumumkeun misi-Na salaku Al Masih, sarta ngamimitian pagawean-Na. Eta Bait Allah, anu diadegkeun pikeun padumukan Hadirat ilahi, dipangrancang supaya jadi palajaran ku lambang pikeun Israil jeung pikeun dunya. Ti mangsa kalanggengan, geus jadi maksud Allah yen unggal mahluk ciptaan, ti seraf anu caang jeung suci nepi ka manusa, kudu jadi bait pikeun padumukan Sang Panyipta. Ku sabab dosa, umat manusa eureun jadi bait pikeun Allah. Ku kajahatan, hate manusa jadi poek jeung kotor, nepi ka teu nembongkeun deui kamulyaan Sang Ilahi. Tapi ku panjelmaan Putra Allah, maksud Sawarga teh kacumponan. Allah calik di jero kamanusaan, sarta ku rahmat anu nyalametkeun hate manusa jadi deui bait-Na. Allah nangtukeun supaya Bait Allah di Yerusalem jadi kasaksian anu tumerap salawasna ngeunaan takdir anu luhur anu kabuka pikeun unggal jiwa. Tapi urang Yahudi henteu ngarti kana harti wangunan anu ku maranehna dipikareueus pisan tea. Maranehna henteu nyerahkeun dirina jadi bait-bait anu suci pikeun Roh Ilahi. Palataran Bait Allah di Yerusalem, anu pinuh ku riweuhna padagangan anu teu suci, leres-leres ngagambarkeun bait hate, anu dikotoran ku ayana hawa nafsu ragawi jeung pikiran-pikiran anu teu suci.

Dina nyucikeun Bait Allah tina para nu meuli jeung ngajual ti dunya, Isa ngumumkeun misi-Na pikeun nyucikeun hate tina kokotor dosa,—tina kahayang-kahayang kadunyaan, napsu-napsu mementingkeun diri, kabiasaan-kabiasaan jahat, anu ngaruksak jiwa. Malachi 3:1–3 dikutip. *The Desire of Ages*, 161.

“Nabi nyarios, ‘Abdi ningali malaikat anu sanés turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu ageng; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung anjeunna sasambat kalayan tarik ku sora anu kuat, saur-Na, Babul anu ageng geus runtuh, geus runtuh, sarta geus jadi tempat cicingna roh-roh jahat’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua jeung anu dipasihkeun ku malaikat kadua. Babul geus runtuh, ‘sabab manehna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Pangajaran-pangajaran palsuna. Manehna geus masihan ka dunya poe Sabat palsu gaganti Sabat parentah kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu munggaran diucapkeun ku Iblis ka Hawa di Eden—kalanggengan alamiah jiwa. Loba kasalahan séjén anu sarupa geus disebarkeunana ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi doktrin’ (Mateus 15:9).”

“Wanci Yesus ngamimitian palayanan-Na di hareupeun umum, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panajisan anu ngahinakeun kasucianna. Di antara lampah-lampah panungtungan tina palayanan-Na aya panyucian Bait Allah anu kadua kalina. Kitu deui, dina padamelan panungtungan pikeun maparin panggeuing ka dunya, dua panggilan anu béda ditepikeun ka garéja-garéja. Amanat malaikat anu kadua nya éta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, éta kota gede, sabab manéhna geus ngajadikeun sagala bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’

(Wahyu 14:8). Jeung dina sora tarik tina amanat malaikat anu katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebut, ‘Kaluar maranéh ti dinya, eh umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus nginget kajahatan-jahatanana’ (Wahyu 18:4, 5).” Selected Messages, buku 2, 118.